

Rezumatul clipului video „Rușinea”

Situația:

Doamna Christine (83 de ani) locuiește în mod independent acasă, iar în acest episod este adesea confuză. O dată pe săptămână își vizitează o prietenă care locuiește în apropiere. Dar uneori străzile i se par străine. În acest episod, ea și-a pierdut complet orientarea. Așa că îi cere indicații unei doamne străine.

Cuprinsul clipului:

Doamna Christine s-a rătăcit, deși străzile acestea ar trebui să îi fie bine-cunoscute. În cele din urmă, o întreabă pe o femeie unde este strada trandafirilor: „SCUZAȚI-MĂ, NU SUNT de aici...” începe ea... Și doamna îi explică pe unde să meargă.

Analiza:

Doamna Christine pare nesigură. Pe de o parte i se pare totul din jur un pic „altfel”, chiar „straniu”, pe de altă parte presupune că este posibil să fie confuză. Ea simte, deci, că ea are un deficit și că este inadecvată. Acest lucru îi este neplăcut și îi este rușine. Dacă este conștientă de prezența bolii de demență, nu știm. Deci, ea își asumă singură vina acestui eșec. De aceea spune „Scuzați-mă...” și apoi „...nu sunt de aici...”.

Atunci când punem întrebări cu privire la un drum, în mod uzual NU spunem asta, deoarece persoana întrebată presupune asta ORICUM, pentru că altfel nu am pune întrebarea. Străinii nu pornesc imediat de la premisa că am fi confuzi... Poate că accentuează acest lucru, faptul că nu este de acolo, pentru ca doamna necunoscută nici să nu se gândească, că doamna Christine ar putea fi confuză. Și poate că prin asta dorește să se convingă singură că nu este de acolo, realitate care ar fi mai ușor de suportat.

Reflecție:

Sentimentele de rușine sunt utile, pentru a ne comporta corect în societate. Aceste sentimente sunt native și apar atunci când încălcăm regulile, atunci când suntem de părere că am făcut greșeli, că nu putem să facem ceva, ce ar fi trebuit să putem să facem. Prin educație sunt amplificate și dezvoltate sentimentele de rușine. Acestea nu sunt la fel de puternice la toți oamenii. În special, odată cu vârsta, sentimentele de vină și rușine se amplifică. Acest lucru creează stres. Mulți se retrag. Stresul slăbește sistemul imunitar. Riscul de îmbolnăvire crește.

Stima de sine se prăbușește. În cazul unora declanșează **furie și mânie**, devin **agresivi** pentru a-și recăpăta stima de sine. **Deteriorarea lobului frontal**, acesta reprezentând partea frontală a creierului, unde se situează, printre altele, capacitatea de evaluare a unui comportament corect sau greșit, duc deseori la **pierderea sentimentului de rușine**, iar persoanele respective spun sau fac lucruri, care nu sunt acceptate de societate.

Rușinea pentru alții este un sentiment de rușine în care noi înșine ne simțim rușinați de comportamentul altora.

Rușinea de asociere este sentimentul pe care îl avem atunci când noi înșine simțim rușinea celorlalți.

Deprinderi:

Dacă avem o **bună legătură de încredere** cu clienții noștri, vom putea **vorbi** despre astfel de **sentimente** și nu vor fi nevoiți să ne spună **NOUĂ** povești inventate din "falsă rușine" pentru a-și ascunde sentimentele de rușine. Dar nu este nevoie să spunem: „Pentru asta nu trebuie să vă fie rușine...”, pentru că acest sentiment este foarte strâns legat individual de povestea de viață a acestor persoane.

Așadar, **NU** ar trebui să confruntăm persoanele cu deficite datorate vârstei sau confuziei lor, nici să le criticăm, nici să le corectăm (adică să nu le „rușinăm”). **Le lăsăm să fie așa cum sunt și le acceptăm așa ca și persoană.** Noi **recunoaștem**, ce **mai funcționează încă bine**, ce fel de abilități mai avem. Acesta este modul în care putem construi încrederea pe termen lung.

Lectură recomandată:

Helga Kernstock-Redl: Schuldgefühle (Sentimentele de vinovăție)

Udo Baer & Gabi Schotte-Lange: Das Herz wird nicht dement (Rat für Pflegende und Angehörige)
(Inima nu devine dementă (sfaturi pentru persoanele care asigură îngrijirea și aparținători))